

„Fiala nenechá nikoho padnout? Vyřešeno. Třetina lidí padá do bída. Padla zlá předtucha! Do března klid a pak...

- CZ24 News | 30. prosince 2022

ČESKO: Otázka, zda nechá Fialova vláda lidi padnout, je již vyřešena. Do ekonomické bídy a beznaděje dnes již padá nejméně třetina obyvatel. „Navíc Fialova vláda nemá ani prostředky, ani sílu a už vůbec se nedokáže ozvat proti Bruselu, kterému je úplně jedno, i kdyby měli lidé ve východní části Evropy doma mrznout a žrát trávu,“ říká pro ParlamentníListy.cz publicista Václav Vlk. Bývalý chartista vysvětluje, proč je pro mainstreamová média nepřijatelný jako kandidát na prezidenta Jaroslav Bašta a kdo je u nás prvním případem umělohmotného a omyvatelného moderního politika.

Přelom roků bývá časem bilancování toho, co podstatného se v tom končícím událo. Ti, co se zrovna netopí v penězích, na něj budou vzpomínat především v souvislosti s nevídanou inflací a prudkým nárůstem cen energií. K jakým jevům může vést skutečnost, že se v důsledku toho zhoršuje už tak tíživá situace sociálně slabších občanů?

Odhadnout, jaký bude dopad celkového poklesu životní úrovně obyvatel České republiky a EU vůbec, lze jen těžko. Ve státech západní Evropy lze očekávat divoké stávky a demonstrace doprovázené rabováním, jak už je tam zvykem, u nás se věci dějí jinak. Sociálně nejslabší vrstva občanů v Česku není nikterak organizována, nemá, koho si zvolit za vůdce. Lze očekávat postupný nárůst lumpenproletariátu a s ním spojené problémy.

Dá se však předpokládat, že do března se nezvedne velká vlna protestů. Ovšem jestli se situace bude po Novém roce rychle zhoršovat, a to i u střední třídy, lze následně, pravděpodobně od dubna či května očekávat výbuchy hněvu. Jejich povahu a dopad si netroufám odhadnout. Raketově poroste zadluženost obyvatelstva a Fialova vláda, pokud přežije, bude muset zahodit všechny sladké řeči, které dnes vede, a odhodlat se k nějakému činu. Otázka je, zda je toho schopná. Pokud nebude, můžeme se před polovinou roku setkat s hromadnými demonstracemi na Václaváku a Letenské pláni, což by znamenalo konec sociálního smíru. Další vývoj bude vypadat podle toho, jak dopadne následek snižování životní úrovně a stoupání nezaměstnanosti na Západě, což může začít rozkládat celou EU. Bruselští byrokraté, zelení fanatici a na ně napojené ekonomické skupiny a jejich Green Deal mohou tak sami nechtěně zahájit rychlý rozpad EU. To by ovšem za stávající situace nebylo zrovna to, na co bychom se měli těšit. V jiné formě by se zde opakovala situace, jakou Evropa zažila v letech mezi Velkou krizí 1929 a rokem 1948.

Tak snad se historie v této podobě opakovat nebude. Dočkají se potřební u nás při zhoršené situaci odpovídající pomoci, jak to signalizuje Petr Fiala častým opakováním slibu, že jeho vláda nenechá nikoho padnout?

Obávám se, že nikoliv. V takovém okamžiku už politické uskupení vedené Petrem Fialou, posměšně nazývané „Pětikolka“, nebude mít žádnou možnost zasáhnout. Ani proti, ale hlavně ani pro. Budou ekonomicky i politicky „plajte“. Co dál? U nás dnes neexistuje žádná relevantní politická síla, která by dokázala zopakovat „další sametovou revoluci“. Dlouhodobá nenávist, záměrně pěstovaná vůči všem demokratickým politikům, od Klause přes Zemana až po nenávistnou „anti-babišománii“ rozeštvala za pomoci internetových sítí většinu společnosti. Vyvolávání stádní nenávisti vůči demokraticky zvoleným představitelům státu jde hlavně za bývalými normalizačními komunisty,

skupinou „pravda a láska“ i zelenými a genderovými šílenci. Ti ovládli média a také internetové sítě. To pravděpodobně znemožní, aby jediná skutečná opoziční síla, a to hnutí ANO, v klidu převzala moc. Nemusíte být voličem ani fandou ANO, ale musíte přiznat, že skutečnost je taková, že toto hnutí vždy zachovávalo demokratický řád a zvyklosti.

Ale copak nynější politická elita vytvořená z pěti různorodých stran snad demokratický řád a zvyklosti nezachovává?

V roce 89 normalizační komunisté pochopili neudržitelnou situaci a předali moc do rukou Havla a jeho lidí. Tehdejší bolševická věrchuška už zdaleka nebyla tak arogantní a samolibá, když za nimi nestála Moskva, tak jako jsou arogantní dnešní pokrokáři, kteří se opírají o levici v USA a v Bruselu.

Otázka, zda nechá Fialova vláda lidi padnout, je již vyřešena. Do ekonomické bídy a beznaděje dnes již padá nejméně třetina obyvatel. Navíc Fialova vláda nemá ani prostředky, ani sílu a už vůbec se nedokáže ozvat proti Bruselu, kterému je úplně jedno, i kdyby měli lidé ve východní části Evropy doma mrznout a žrát trávu.

Do života u nás se v končícím roce výrazně promítla i válka na Ukrajině. Česko se ze dne na den muselo postarat o téměř půl milionu uprchlíků z napadené země, navíc se zařadilo k těm štědrějším ve finanční, zbrojní i jiné podpoře. Nejnovější průzkum Centra pro výzkum veřejného mínění však ukázal, že s kroky Fialovy vlády na pomoc Ukrajině nyní souhlasí 42 procent lidí, naopak více než polovina (52 procent) lidí s nimi nesouhlasí. Považujete takový obrat v přístupu české populace k válce ne až tak daleko od nás za věrohodný?

Popravdě řečeno, jako většina lidí, kteří používají mozek, tzv. průzkumům veřejného mínění nevěřím ani slovo. A už vůbec ne značce CVVM. Podobné průzkumy nás například již desetiletí přesvědčují o tom, že jsou naši lidé xenofobní. A přitom je jen málo států na světě, které by dokázaly bez problémů vstřebat v krátkých desetiletích tolik imigrantů jako ČR. Vždyť u nás dnes žije okolo 1,5 milionu imigrantů – včetně uprchlíků z Ukrajiny – na původních deset milionů obyvatel. Přijali jsme a úspěšně asimilovali například uprchlíky z válečné Jugoslávie. Dále velkou skupinu Vietnamců, částečně dovezených v době komunismu, ale také ty po roce 89 vyhnané z Německa, a i další vietnamské imigranty. Ač to pražská kavárna a po ní oslovsky hýkající další pokrokáři v Bruselu popírají, obyvatelé českých zemí a Moravy přijmou – s výjimkou nacionalisticky zešilevších českých a moravských Němců, ale to je jiná kapitola dějin – vždy všechny přichozí imigrantské skupiny, které jsou ochotné dodržovat místní zvyky a pracovat. Příchod a asimilaci desetitisíců imigrantů, již od dob průmyslové revoluce, kdy k nám přicházeli první „gastarbeitři“, jsme vždy zvládali. Ostatně dokazují to i rozborů naší DNA.

Demokratická a křesťanská soucitnost, přestože se většina z nás považuje za ateisty, je tak silná, že až na výkřiky bezvýznamných skupin jsme bez výhrad přijali statisíce uprchlých ukrajinských matek a dětí. I kdyby CVVM náhodou nefalšovalo svoje výsledky, bylo by nutno vědět, jak otázka zněla a na co se vlastně CVVM ptalo.

Ale nemohou být výsledky zmíněného průzkumu poplatné tomu, že nám válka zevšedněla, že máme co dělat sami se sebou a platí bližší košile než kabát? Hrozí, že by se veřejné mínění postupem času dostalo do ještě většího rozporu s konáním vlády? Měl by pak Fialův kabinet zohlednit „hlas lidu“?

U nás se říká: „Člověk si zvykne na všechno, i na šibenici“. Také válka, byť za humny, nakonec poněkud zevšední. Ale na druhé straně si všímám více toho, jak se k Ukrajincům chová většina národa v praxi, než abych bral vážně kýmsi iniciované a placené výzkumy. Kdyby tomu bylo tak, jak tvrdí CVVM, neskládali by se občané ČR na zbraně pro Ukrajinu, neposílali by tam a osobně by tam

nevozili materiální a potravinovou pomoc. Jistěže chudnutí obyvatelstva vede k výkřikům „nedávejte Ukrajincům, ale dávejte nám“, ale mizerná účast na demonstracích, kde se toto vykřikovalo, ukazuje, že se jedná o naprostou menšinu obyvatel.

A k tomu, zda „by pak měl Fialův kabinet zohlednit hlas lidu“, nám praxe ukázala, že Fialova pětikoalice uhne od svého ideologického pomatení jediné v okamžiku, kdy zjistí, že by ji nejen národ, ale i ekonomický sektor vykopal z vládních křesel.

Překvapuje vás, že se vůbec nekonají žádná jednání ohledně ukončení války na Ukrajině? Nebo to může být i proto, jak připomněl [režisér Igor Chaun](#), že pokaždé, když někde spadne bomba, pokaždé, když někde padne výstřel z pušky, z děla, z rakety, na tom někdo zbohatl, to až tak udivující není?

S tvrzením, že když někde padne výstřel nebo bomba, tak na tom někdo automaticky zbohatne, bych si dovolil nesouhlasit. Z hlediska jednotlivých výrobců zbraní a válečného materiálu to v některých případech platí, ale z hlediska států každá válka znamená zadlužení, inflaci a ekonomický rozvrat současného stavu. Je však nutno přiznat, ač to zní silně cynicky, že všechny velké války přinesly, pokud nedošlo k rozpadu celé civilizace, zásadní ekonomický pokrok a rozvoj vědy a techniky. Protože jen ve válečném stavu je možno v podstatě zlikvidovat byrokratickou mříž, která po určité době života společnosti v mírové době se snaží znemožněním jakéhokoliv technického a politického pohybu udržet svoji moc. Pokud elity a byrokracie nepovolí, dopadne to jako v roce 1918 s Rakousko-Uherskem.

To, zda se konají či nekonají mírové rozhovory, záleží jen nepřímo na chuti či nechuti jednotlivých politiků. V této válce obě strany zjistily, že je situace přistihla, jak se říká: „se staženými kalhotami“. Rusové sami sebe přesvědčili, jací jsou váleční borci, když viděli útěk Západu z Afghánistánu a neschopnost západních vojsk v Sýrii a Libyi. Aby rychle zjistili po útoku na Kyjev, že vlastní sestavu válečného šrotu a mají neschopnou armádu. Západ se na druhé straně mylně domníval, že si nikdo na něj a preferované spojence netroufne. A nepoučil se ani z maléry v Libyi, kdy Západu po pár dnech došla munice.

Může být neochota k mírovým rozhovorům dána i tím, že obě strany věří, že jsou schopny si na válečném poli vybojovat lepší výchozí pozici pro jednání, než mají dnes?

Problém mírových rozhovorů je, že poprvé je svět v situaci, kdy obě strany mají možnost druhou stranu prostě zmáčknutím pár knoflíků vymazat, a to doslova, z mapy světa. Prozatím se tím jen vyhrožovalo a za studené války si všichni dávali veliký pozor, aby se nedostali do přímého konfliktu. Teď je navíc jasné, že Ukrajinci jsou sice nesmírně stateční, ale bez podpory Západu by prohráli. Ale ani bez podpory Západu by to nevzdali!

Rusko se zamotalo do konfliktu, ze kterého neví, jak ven. Osobně se domnívám, že tak jako v minulých válkách, a to i v první a druhé světové, se již dávno jedná mezi oběma stranami. Tedy abychom si rozuměli, Rusko a Západ přes výkřiky našich novinářů a některých skutečně nesoudných ministrů o boji do „konečného vítězství“ na mnoha úrovních ve skutečnosti celou dobu spolupracuje (například export obilí z Ukrajiny i Ruska), funguje pohyb ruských a ukrajinských obyvatel přes třetí země – včetně některých států EU – sem a tam. Dodávky ropy a plynu z Ruska stále existují, i když jinak než před tím. V těchto dnech probleskla ihned znevěrohodňovaná zpráva, že i dnes okolo 40 procent plynu, které Česká republika dostává, je vlastně ruského původu.

Rozkolísala válka na Ukrajině pozici Ruské federace až do té míry, že by hrozil její rozpad?

Dnes se v pozadí a v utajení jistě jedná nejen o Ukrajině, nejen o celé bývalé postkomunistické

Evropě a bývalých státech Sovětského svazu, ale o rozdělení zón vlivu na celém světě. Pokud čteme pozorně informace pronikající ze Západu, po zkušenostech Západu s rozpadem Rakousko-Uherska a Osmanské říše se bude Západ snažit vyhrát nad Ruskem, ale nedopustit, aby se Rusko rozpadlo. A tedy nevypukly desítky či stovky vojenských konfliktů na bývalém území Sovětského svazu a ve státech jako Kuba či Venezuela, kde má Rusko stále svůj vliv.

Mohu vás ubezpečit, že ač nejsem napojen na žádné tajné služby, tak jsem přesvědčen o tom, že se velice usilovně jedná, jak ukončit konflikt. Doufejme, že se najde řešení. Pro nás je samostatná Ukrajina zárukou toho, že za pár let nebude stát ruský voják při Čiernej pri Čope na bývalé československé hranici. Zároveň, jak přiznal jeden z vysokých činitelů i našeho ministerstva obrany, je nutno mír či příměří dohodnout tak, abychom nedopadli jako po první světové válce. A aby Rusko po 20 letech, daleko lépe vyzbrojené a organizované, znovu nezaútočilo na naši část Evropy.

V polovině ledna nás čeká první kolo přímé prezidentské volby. Mezi devítkou uchazečů jsou tři bývalí komunisté, Ale má vůbec smysl se životem kandidátů před rokem 1989 zabývat, když třeba jedné z favoritek - „mladé a pohledné“ Danuši Nerudové - bylo jen deset let, takže se jí do minulosti Petra Pavla či Andreje Babiše rýpe snadno?

To, že jsou mezi devíti uchazeči o „trůn“ prezidenta pouze tři bývalí komunisté, považuji za celkem slušný úspěch naší demokracie. Podíváme-li se na dějiny Německa po druhé světové válce, bez bývalých nacistů nedovedli sestavit žádnou vládu, o kancléřích západního Německa ani nemluvě. Stejně tak v Rakousku a v Itálii. V naší východní Evropě sedí na většině vládních míst samý bývalý komunista a Evropská unie je komunisty, neomarxisty, maoisty a jejich moderními klony úplně přecpaná.

Kandiduje také signatář Charty 77 a politický vězeň minulého režimu Jaroslav Bašta. Proč ti, kteří tak nadávají na předlistopadovou dobu, zároveň ostrakizují toho, který se jako jeden z mála pokoušel jít proti proudu a nebál se jít s kůží na trh? Proč je většinou mainstreamových médií ignorován?

Tak nejprve musím přiznat, protože by to stejně někdo někde vyhrabal, že se s Jardou Baštou znám od roku 1969. Takže mohu být lehce prohlášen za zaujatého. Proč právě jeho nezvou někde do diskusí, má několik důvodů. Dnes jsou volby prezidentů, a to už od doby Johna Kennedyho, součástí mediálního kabaretu. Něco jako kdysi východoněmecký „Ein Kessel Buntes“ a latinskoamerické soutěže Miss Sympático. A tam se Jaroslav Bašta skutečně televizi ani pořadatelům všelijakých tzv. rozhovorů vůbec nehodí. Když mluví, sklání hlavu na pravou stranu, což dělá i Miloš Zeman a je to komentátory předváděno jako ukázka mimořádně odporného vystupování. Potom, Jaroslav mluví pomalu. Přemýšlí o tom, co říká, a tak se vůbec nehodí do takových těch televizních show, třeba na ČT 24, kdy se moderátorka musí předvést, jak ona je na té správné straně a jak umí vytočit toho hloupého politika. Na to Jaroslav nikdy nenaskakoval, ani u bolševického soudu. A navíc, nenechat se vyprovokovat k plácání nesmyslů, to je pro naše rozhlasové a televizní komentátory hotové neštěstí. A úplně nejhorší je to, že klidně říká své názory a je mu fuk, kam se ho moderátorka snaží dotlačit.

Pro dnešní reality show zvanou volba prezidenta je to pro mediální mágy hotové neštěstí. Co kdyby tam proboha řekl něco naprosto nevhodného, ba protistátního či dokonce, nedej bůh, něco, co by se nelíbilo Bruselu. Na to si všichni ostatní kandidáti dají velíkánský pozor. A studený pot vyvstává našim a evropským novinářům a politikům, kdyby se ke dvěma posledním disidentům ve funkci, Polákovi Jarosławu Kaczyńskému ze Solidarity a Maďarovi Viktoru Orbánovi z protibolševického Fideszu připojil bývalý chartista Bašta. Když ti dva prvně jmenovaní jsou pro Unii a všechny pokrokaře a naše média „persona non grata“? Visegrádská čtyřka v čele s ozbrojeným Polskem, na které se dočasně nesmí sahat, by se znovu vynořila na mapě Evropy. Hrůza pomyslet!

Pro mnohé je naopak radostí pomyslet, že by v čele země poprvé stanula žena. Byla by bývalá rektorka Danuše Nerudová vhodnou volbou?

Danuše Nerudová je u nás prvním případem umělohmotného a omyvatelného moderního politika, který může prezentovat cokoli, kdekoliv a kdykoliv, neboť nemá žádný vlastní obsah. Je to takový český dubl Čaputové. Výsledky prezidentství Čaputové na Slovensku všichni známe, Slovensko se rozpadá a kdyby nebylo v Unii, čert ví, jestli by vůbec ještě bylo Slovensko. To přirovnání se, prosím, netýká pouze žen! Stejně „gumový a omyvatelný“ je prezident Francie Emmanuel Macron, který prezentuje emeritní velmoc Francii a je schopen spáchat cokoli, aby se zahřál na výsluní médií.

Tito politici, například Ursula von der Leyenová, přesně reprezentují dnešní upadající, bezpohlavní a bez normálního rozumu potácející se Evropskou unií. Chceme-li mít na Hradě jen jiné provedení shora zmíněných dam kombinované s proslavenou šéfovou parlamentu Pekarovou Adamovou, je tady nabídka paní Nerudové. Mimochodem stejně hloupě jako Pekarová Adamová vykládala své rozumy i paní Nerudová, až se člověk jen divil, co z ní ještě může vypadnout. A její manažeři, jinak též loutkovodiči, si těmi výroky o její politické nezávadnosti jen naběhli na vidle.

Jsme na konci roku, jak se za ním může Česko ohlédnout?

Jako republika jsme v tomto roce dopadli daleko lépe než mnohé státy kolem nás. Elektřina svítí, plyn hřeje, u pump je dostatek benzínu. Na uhlí se nestojí fronty a obchody jsou plné. Fialova vláda, přestože její ministři blábolí hůř než Babiš ve svých nejhorších okamžicích, prozatím vydržela. Nepřejeme si, aby vláda padla, ničemu by to nepomohlo. A navíc není nikdo, kdo by se k vládnutí za této situace dral.

Neděkujeme vládě, když ještě nevíme, jaké všechny hrůzy podepsala v Bruselu a jak na nás dopadnou v dalších letech. To Fialova vláda by měla poděkovat obyvatelům této země. Že se v rámci svých možností snažili udělat to, co bylo možné, a tak jsme na tom daleko lépe, než jsme si mysleli, že budeme. A hlavně, radujme se, že v praxi všichni, malí i velcí podnikatelé, starostové i hasiči, zdravotníci i dělníci a prostě každý, jak je u nás zvykem, nebral vládu a různé politické a ideologické spasitele příliš vážně. A pomohl státu více, než byli kdy pokrokoví a kavárenští intoši ochotni přiznat. Přeji pěkný nový rok.

ZDROJ: PL